

2017-32-0152-00138

Skrivelse af 10. oktober 2017 fra Nordjyllands Politi (5100-89110-00060-17)

Ved det levende syn på slagteriet den observerede embedsdyrlægen en so med et fodbold stort kompliceret navlebrok med friske sår på undersiden. Soen var alment påvirket, idet den var mager, tydelig nedstemt, med hængende ører, opkneben bug og abdominal respiration. Ved den kliniske undersøgelse fandtes brokket hårdt og ømt for palpation.

Rådet udtalte:

Spørgsmål 1:

Om landbruger ... ved at have undladt at behandle soen, eller ladet dyret aflive, og ved at have ladet soen transportere til slagting, har undladt at behandle dyret omsorgsfuldt og udsat soen for unødigt smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentligt ulempe og i bekræftende fald.

Svar ad 1:

Det fremgår af anmeldelse af 31. juli 2017, at embedsdyrlægen ved det levende syn på slagteriet observerede en so med navlebrok af en størrelse og karakter, der gjorde, at den blev nærmere klinisk undersøgt. Det var ikke noteret på køresedlen, at soen var adskilt fra andre svin under transporten.

Ved den kliniske undersøgelse af den levende so kunne det konstateres, at *"soen havde et navlebrok ca. på størrelse med en fodbold. Soen havde påvirket almenbefindende, idet den var mager, tydeligt nedstemt, havde opkneben bug, abdominal respiration og hængende ører. Brokket føltes hårdt ved palpation (berøring), og der var flere friske sår på undersiden af broksækken. Soen vægrede sig ved palpation af brokket..."*.

Ved undersøgelse efter slagting fandtes, at *"soen havde kronisk aktiv bughindebetændelse med fibrin og sammenvoksninger af alle organer i bughulen. Der var store bylder med i alt ca. 10 liter pus, og der var væskeansamlinger omkring organer. I broksækken var der væskeansamlinger, sammenvoksninger og bylder. Soen blev kasseret pga. abnorm lugt i kødet, mørkfarvet muskulatur, og fordi den var afmagret..."*.

Embedsdyrlægen vurderede, at soens lidelse havde en varighed på mindst to uger og havde været forbundet med smerte.

Et tarmsegment og et hudstykke fra bugen med en udposning fra bugvæggen med en højde på ca. 6 cm og en diameter på ca. 22 cm fra soen blev sendt til patoanatomisk undersøgelse på Sektion for Patologi, Institut for Veterinær- og Husdyrvidenskab, KU SUND, der fandt følgende:

"Ved inspektion af udposningen fandtes denne at udspringe fra bugvæggens midtlinje. På overfladen af udposningen var multiple sår med en diameter fra ca. 1 til ca. 10 cm. Sårene var dækket af granulationsvæv med en tykkelse på op til ca. 8 cm. Overfladen af granulationsvævet var nekrotisk. Ved gennemskæring af det største sår fandtes multiple abscesser og hulrumsdannelser i det nydannede granulationsvæv med en diameter på ca. 1,5 til 3,5 cm. Ved gennemskæring af udposningen fandtes denne at bestå af en broksæk med en brokport på ca. 10 cm.

Ved inspektion af tarmsegmentet fandtes på ydersiden bindevævsdannelse og fibrin.

Udposningen på bugvæggen var sæde for et hernie (brok) med multiple sår på dettes overflade. Baseret på mængden af granulationsvæv vurderes sårene at have en alder på flere uger.”

Dyr skal behandles forsvarligt og beskyttes bedst muligt mod smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe. Enhver, der holder dyr, skal sørge for, at de behandles omsorgsfuldt, herunder at de huses, fodres, vandes og passes under hensyntagen til deres fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov i overensstemmelse med anerkendte praktiske og videnskabelige erfaringer.

Lægges ovennævnte og de medsendte fotos til grund, finder Rådet, at soens situation for længst skulle have været afhjulpet i besætningen, hvilket ud fra det foreliggende bedst ville være sket ved at aflive den.

Under det lange sygdomsforløb i besætningen, hvor soen har fremstået mager med navlebrok med komplikationer i form af multiple sårddannelser, granulationsvævsvdannelser med nekrose (vævsdød), abscesdannelse, kronisk aktiv bughindebetændelse og tydeligt påvirket almenbefindende, har soen været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe, ligesom den ikke er behandlet omsorgsfuldt under hensyntagen til dens fysiologiske, adfærdsmæssige og sundhedsmæssige behov.

Rådet finder, at svin med store brok med komplikationer eller påvirket almentilstand er uegnede til transport. Ved at være læsset og transporteret til slagteriet i den tilstedeværende tilstand har soen været udsat for høj grad af smerte, lidelse, angst, varigt mén og væsentlig ulempe.

Soen har under opholdet i besætningen og ved at være læsset og transporteret til slagteriet været udsat for groft uforsvarlig behandling af dyr, jf. dyreværnslovens §§1 og 2.

Spørgsmål 2:

Om landbruger ... derved har udsat soen for uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling.

Svar ad 2:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 3:

Om transportvirksomheden .../chauffører ved at lade soen transportere til slagteriet derved har udsat soen for uforsvarlig eller grovere uforsvarlig behandling.

Svar ad 3:

Se svar ad 1.

Spørgsmål 4:

Giver sagen i øvrigt Rådet anledning til bemærkninger.

Svar ad 4:

Nej.

Afgørelse:

Tiltalte landmand blev straffet med bøde på 20.000 kr., jf. dyreværnslovens § 1 og 2, jf. § 28, stk. 2, jf. stk. 1 og stk. 9 samt artikel 3, litra b og artikel 8, stk. 1, jf. bilag I, kapitel I, pkt. 1 i transportforordningen, jf. § 35, stk. 1, nr. 1 i bekendtgørelse om beskyttelse af dyr under transport.

Tiltalte chauffør blev straffet med bøde på 5.000 kr., jf. dyreværnslovens § 28, stk. 2, jf. stk. 1, jf. stk. 9, jf. § 1 samt bekendtgørelse nr. 1729 af 21. december 2006 § 35, stk. 1, nr. 1, jf. nu bekendtgørelse nr. 26 af 13. januar 2020 § 37, stk. 1, nr. i og 6, jf. Rådets forordning nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport (transportforordningen) artikel 3, litra b og artikel 8, stk. 1, jf. bilag I, kapitel I pkt. i og pkt. 2, litra b.

Forvandlingsstraffen for bøden var fængsel i 8 dage.

Retten lagde ved straffastsættelsen vægt på, at der var tale om ét tilfælde af grovere uforsvarlig behandling af dyr i erhvervsmæssigt forhold, og at tiltalte var chauffør på transporten. Retten nedsatte bøden henset til den tid, der var forløbet, siden forholdet blev begået.

Tiltalte vognmandsfirma blev straffet med bøde på 22.500 kr., jf. dyreværnslovens § 28, stk. 2, jf. stk. 1, jf. stk. 9, jf. stk. 11, jf. § 1 samt bekendtgørelse nr. 1729 af 21. december 2006 § 35, stk. 1, nr. 1, jf. stk. 2, jf. nu bekendtgørelse nr. 26 af 13. januar 2020 § 37, stk. 1, nr. i og 4, jf. stk. 3, jf. Rådets forordning nr. 1/2005 af 22. december 2004 om beskyttelse af dyr under transport (transportforordningen) artikel 3, litra b og artikel 6, stk. 3, jf. bilag I, kapitel I, pkt. i og pkt. 2, litra b.

Retten lagde ved straffastsættelsen vægt på, at der er tale om ét tilfælde af grovere uforsvarlig behandling af dyr i erhvervsmæssigt forhold, og at vognmandsfirmaet flere gange tidligere var straffet for lignende lovovertrædelser. Retten nedsatte bøden henset til den tid, der var forløbet, siden forholdet blev begået.

Vognmandsfirmaet ankede dommen til landsretten.

Landsretten stadfæstede byrettens dom med den ændring, at bestemmelsen om, at vognmandsfirmaet skulle betale en bøde på 22.500 kr., udgik.